

1916-07-26

þÿ š Å À Á ¹ ± ⁰ ì Â ¡ í » ± ³/₄ - ± Á . 5 3 7

Library of Neapolis University Pafos

<http://hdl.handle.net/11728/9734>

Downloaded from HEPHAESTUS Repository, Neapolis University institutional repository

ΚΥΠΡΙΑΚΟΣ ΦΥΛΑΞ

ΕΘΝΙΚΗ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

Επιστολή ή ελε. προπληρωτέα υποχρεωτική
ΕΝ ΤΩ ΕΣΤΕΡΙΚΩ ΕΝ ΤΩ ΕΣΤΕΡΙΚΩ
Ετήσια Σελ. 10 Ετήσια Σελ. 12
Εξάμηνη Σελ. 5 Εξάμηνη Σελ. 7
Τιμή έκαστου φύλλου γράσια 2.

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΚΑΙ ΑΠΟΣΤΟΛΑΙ

ΤΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΙ

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ

ΕΦΡΑΙΜ Κ. ΠΕΤΡΙΔΗΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ

ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΟΔΟΣ.—Αγορά Κύκκου Αριθ. 26.

ΕΤΟΣ ΙΑ

ΑΡΙΘ. 337

ΕΝ ΔΕΥΚΩΣΙΑΙ (Κόπρον),

τῆ 26ῃ Ἰουλίου 1916.

ΟΙ ΥΠΟΨΗΦΙΟΙ ΤΗΣ ΚΟΙΝΗΣ ΓΝΩΜΗΣ ΗΓΟΥΜΕΝΟΣ ΚΥΚΚΟΥ Κ^{ος} ΚΛΕΟΠΑΣ * * * ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΗΣ Κ^{ος} ΜΑΚΑΡΙΟΣ

Η ΚΟΙΝΗ ΓΝΩΜΗ ΚΡΑΤΕΙΤΩ

Μετά την ομόφωνον απόφασιν τῆς ἐν Πλάταις συνελεύσεως τῶν Ἑλλήνων Ὁρθοδόξων βουλευτῶν καὶ δημάρχων, διαδηλοῦσαν ἀπολύτως οὐσιαστικὴν ἐλευθερίαν γνώμης καὶ ψήφου τοῦ κλήρου καὶ τοῦ λαοῦ διὰ τὴν ἐκλογὴν Ἀρχιεπισκόπου, ἤρθη πᾶσα ὑπόνοια ἐπιτηδείας καὶ κακοβούλων διασπαράξεων περὶ ἀδαιρέτων καὶ κοτσαμπλασιῶν ἀκέραιων καὶ ἀποφάσεων ἐν αὐτῇ, καὶ ἔν ὑπὲρ τῶν ἐλάττωσι τούτων διανοηθέντες καταστρατήγησαν τῆς κοινῆς γνώμης, ἐκμιώθησαν στεγανῶς ὑπὸ τῆς ἀρρήκτου ὁμοφωνίας τῆς μερίτης πλειονότητος.

Ἡ ὁμοφωνία αὕτη ἀπόφασις τῆς συνελεύσεως καταδηλοῖ καὶ τὴν ἀκαταμάχητον ἡδὴ δόξαν τῆς ἀρχαίας καὶ νῦν καθιστάται κοινῆς γνώμης, ἥτις εἶνε καὶ ἡ ἀρροδιωτάτη ὅπως κρίνη καὶ ἀποφασίσῃ περὶ τῶν ἀνδρῶν τοῦ ὁποῦτος καλεῖται ἐπὶ τῆς ἐκκλησιαστικῆς, τῆς πολιτικῆς καὶ τῆς κοινωνικῆς ἀξιώματι, διότι αὕτη προπάντων αἰσθάνεται ἅμωρον τὴν ἀγαθὴν ἢ κακὴν διαχείρισιν τούτων, καὶ ἐν τῷ συνόλω λαμβανόμενα ὁ λαὸς ἀποφασίζει τὸν μάλιστα ἀμερόληπτον καὶ ἀδέκαστον κριτῆν.

Εἴποτε πλανᾶται ἡ κοινὴ γνώμη, πλανᾶται πάντοτε καλῆ τῆ πίστει καὶ τὴν πλάνην ταύτην παρασκευάζουσιν ἢ ὑποτροβούλα καὶ ἢ ἰδιοτέλεια κακοβούλων ἀνδρῶν.

Ἐἶνε ἀξία συγκαταληπτῶν ἢ ἐν Πλάταις Συνέλευσις ἐπιδειξάμενη, ὡς ὠφείλει ἀπόλυτον οὐσιαστικὴν πρὸς τὰ δικαιώματα τοῦ κλήρου καὶ τοῦ λαοῦ, καὶ ἡ ἐκκλησία αὐτῆς πρὸς ἀμφοτέρους τούτους πρέπει νὰ ἰσχύσῃ τοῦ ὅτι εἰς τὰ ὅσα πάντων καὶ νὰ ἐπιβάλλῃ εἰς τὸ Κοινὸν ὅλον μετροπιάθειαν, ἡγεμίαν, ἀγνόητα σκέψων καὶ αἰσθημάτων, προκειμένων περὶ τῆς ἐκλογῆς τοῦ ἀνωτάτου τῆς ἡμετέρας Ἐκκλησίας ἄρχοντος, τοῦ πατρὸς καὶ ποιμένος τοῦ κλήρου καὶ τοῦ λαοῦ τῆς Νήσου ταύτης.

Φαίνεται ὅμως διὰ τὴν ἐκκλησίαν αὕτη ἀπῆρσεν εἰς στενὸν, ἐνδύχως, κῆλον ἀνθρώπων, ἀποβλεπόντων μετὰ καταφρονησέως πρὸς τὰς σκέψεις καὶ τὰς γνώμας τοῦ λαοῦ, θεωρούντων δὲ τὰ διάφορα ἀξιώματα ὡς τιμᾶρια τῶν πονηροτέρων καὶ ἐπιτηδειοτέρων.

Τοῦς ἐταρῶν τούτους, ὅπου ἐν ἀπάντησιν τὸ φιλόπολι καὶ εὐσεβῆ Κοινὸν, ὡς ἀποδοκιμάσῃ καὶ ὡς ἀπαμακρύνῃ αὐτοὺς ὡς σκανδαλοποιούς καὶ ἐπιβούλους ἐν ταῖς ἀποφάσει δὲ αὐτοῦ ὡς ἐξῆ γνώμονα καὶ κανόνα τὴν ἀνεπιτηδεύσαν καὶ ἀνοχον συνείδησιν τῶν καὶ τῆν ἀφοσίωσιν τὸν πρὸς τὰ ὑψίστα ἀσπόμενα τῆς Ἐκκλησίας καὶ τῆς Πατρίδος, αἶνεα εἶνε τὰ

ἀληθέστερα καὶ πραγματικώτερα ἀσπόμενα ἐαυτοῦ.
Ἐἶνε ἀξιοσημειώτως ἡ ὁμοφωνία τῆς κοινῆς γνώμης περὶ δύο κυρίως πρόσωπα, αἶνεα αὕτη προέβαλεν ὡς ὑποψηφίους διὰ τὸν γρηγόσαντα Ἀρχιεπισκόπον. Ἐπὶ τὸν, ἀμα τῷ θανάτῳ τοῦ ἀοιδίου Ἀρχιεπισκόπου, παρὰ πάσας τὰς δημοσίας ἢ κατ' ἰδίαν ὑποβολὰς ὀθενδήσασιν, καὶ εἰς τοῦτο ἤχηθη κλήρος καὶ λαὸς ὑπὸ τῆς μουστρηώδους ἐκείνης διασθήσεως, ἥτις πολλὰς ἀνέδειξε τὸν λαόν, ὡς τὸν σοφώτερον κριτῆν καὶ μάλιστα τῶν δυσχεροτάτων ἀλλὰ καὶ οὐνοδαυτάτων ὑποθέσεων τῆς πολιτικῆς ἢ τῆς Ἐκκλησίας, καὶ τοῦτον ἀποδείξει πλείστα παρέχει ἡ ἱστορία πάντων τῶν ἐθνῶν καὶ τῶν λαῶν.

Ἐὐλαβῶς τῆ κοινῆ ταύτη γνώμη προσκειμένοι ἐπιπροσδομεῖ τὸς δύο ἐκλεκτὰς αὐτῆς ἐπισημειώσας καὶ συντασσόμεθα μετ' αὐτῶν ὀλογῶν ἀναγνωρίζοντες δι' ἐκάτερον τῶν ὑποψηφίων κέκτηται ἀρετὰς καὶ προσόντα πλείστον ἀξία καὶ πάντῳ ὀρθῶς καὶ δικαίως ἐκτιμηθέντα παρὰ τῆ κοινῆ γνώμη.

Ο ΠΑΝΟΣΙΟΛΟΣ ΣΥΝΔΡΟΜΕΝΟΣ ΚΥΚΚΟΥ Κ^{ος} ΚΛΕΟΠΑΣ

Ἀναφερόμεθα πρὸς τοὺς δύο ὑποψηφίους τῆς κοινῆς γνώμης κατὰ τὰς ἐκκλησιαστικῆς ἀξιώματι αὐτῶν, καὶ τὸν λόγον ποιοῦμενοι ἐν πρώτοις περὶ τοῦ Πανοσιότου Καθηγουμένου Κύκκου κ. Κλεόπας εὐρίσκωμεν πολὺν δεδουλογημένον τὴν κρίσιν τοῦ κοινῶ περὶ αὐτοῦ.

Ὁ Κοσ Κλεόπας, τῆς ἐκκλησίας τῆς Ἱ. Μονῆς Κύκκου ἐκ παλῶν καὶ τοῦ Π. Γυμνασίου τελεωφόρος τὰς θεολογ. σπουδὰς διήρως ἐδοκίμασεν ἐν τῇ περιώνυμῃ Θεολογ. Σχολῇ τῆς Χάλκης διατελέσας Καθηγουμένος τῆς Ἱ. Μονῆς Κύκκου ἀπὸ τοῦ 1911, πολλὸν χρόνον προεβόλετο εἰς τὸ σοβαρὸν τοῦτο ἀξίωμα τῆς ὁμοφώνως γνώμης καὶ ψήφου τῶν Πατέρων τῆς ἐν λόγῳ Μονῆς, καὶ ἡ τιμὴ τῆς ἐκλογῆς πρώτιστα ἀνήκει εἰς τοὺς Πατέρας αὐτῆς, οἵτινες ἀποδέχονται πᾶσαν κενοδοξίαν καὶ ὑπερολογισμὸν ἐτάξαν ἐπὶ κεφαλῆς αὐτῶν ἄνδρα μεροφωμένον, ἀνεπίληπτον τὸ ἦθος καὶ κατὰ πάντα ἐνάρετον.

Ἡ ὑποσημειωμένη διοίκησις τῆς σημαντικώτατης ταύτης Μονῆς βαίνει ἔκτοτε ἁρμονικῆ καὶ ἐν πνεύματι τοῦ αὐτοῦ ἀδελφικῆ, χωρὶς οὐδέμια οὐδ' ἐλαχίστην ταραχὴν καὶ δυσᾶρμονίαν νὰ διαταράξῃ τὴν εἰρήνην καὶ τὴν ὁμόνοιαν μεταξὺ τοσοῦτων μοναζόντων.

Συνεθῆ, ὅμως, καὶ ἄλλο τι ἐπὶ τῆς ἡγουμένης τοῦ Πανοσ. Κλεόπας, ὅπερ πεποιθήμεν οὐδ' ἔνα λανθάνει εἶνε δὲ ἀξίον πολλῆς προσοχῆς γενικῆ ἐπεκράτησιν παρὰ τῷ λαῷ πάντοτε ἀντιπάθεια δικαίως ἢ ἀδίκως κατὰ τῶν μοναχῶν, ἢ ἀντιπάθεια δὲ αὕτη παρ' ἡμῖν κατὰ τὸν δεκάτην ἀγῶνα περὶ τὸ Ἀρχιεπισκοπικὸν ζήτημα εἶχε καταστήσει εἰς οὐροδὸν ἐχθρότητα ἰδίαν κατὰ τῆς Ἱ. Μονῆς Κύκκου, καὶ ἡγεμονία ἢ πενταετής ἡγουμένη τοῦ κ. Κλεόπας οὐ μόνον νὰ κατενόησιν τὴν ἐχθρότητα ταύτην, ἀλλὰ καὶ νὰ ἐξευμενίσῃ τὴν κοινὴν γνώμην ἐπὶ τοσοῦτον, ὥστε ἅμα τῆ γρηγοῦσιν τοῦ πρώτου Ἐπισκοπικοῦ Ἐθνικοῦ τοῦ ὀρθοδόξου Κοινῶν νὰ σφραγίσῃ τὰ βλέμματα πρὸς τὸν Καθηγουμένον τῆς Ἱ. Μονῆς ταύτης.

Τὴν μεταβολὴν ἐν τῇ κοινῇ γνώμῃ, συνετίελεσε κυρίως ἡ ἀγαθότης τοῦ χαρακτῆρος καὶ ἡ χριστιανικὴ συμπεριφορὰ καὶ ἡ φιλόπονητος καὶ φιλόπονητος καθόλου πολιτεία τοῦ ἀνδρός.

Μεγαλειώτα ἡ πρότερον κατεβλήθη προσπάθεια πρὸς ἀντιθέσιν μέρωσιν τῶν νεωτέρων μελῶν τῆς Μονῆς καὶ περισσότερο πρὸς τοῦτο παρεσχέθησαν ὑποτροβία, καὶ ὁ Πανοσ. Καθηγουμένος μετὰ τοῦ περὶ αὐτῶν Συμβουλίου ἐπεδείξαντο ἀξίαν οὐλομένην καὶ μερίμναν ὑπὲρ τῆς παιδείας τοῦ λαοῦ, καὶ αἰ ἀποφασίσαν τὴν Ἱ. Μονὴν πρὸς διαφορά ἀπὸ τὴν Νῆσον ἐκπαιδευτήρια παντὸς βαθμοῦ ἐδιπλασιάσασιν ἐπὶ ἰσχυρῶν προϋπολογισμῶν.

Αἱ παιδαγωγικαὶ γενναιοδοξίαι τῆς Ἱ. Μονῆς καὶ αἱ προδύμνητοι πατριωτικαὶ ἐνέργειαι τοῦ Καθηγουμένου αὐτῆς διὰ τὴν ἀποκατάστασιν αὐτῆς καὶ τὴν ἀνακατασκευὴν ὑπὸ τοῦ λαοῦ, οἷτις εἴπομεν δι' ἐνὸς μᾶλλον ἀμερόληπτος καὶ δικαίως κριτῆς, ἀλλὰ κατελογίσθησαν καὶ ἐξευμενίσθησαν πλήρως, καὶ εἰς ταῦτα πάντα ἡγεμονία ἢ ἰσχυρῶν ἀφροδία ἀλλὰ καὶ τῶν εὐνοῦν καὶ τιμητικῆ μεταστροφῆς τῆς κοινῆς γνώμης ὑπὲρ τῆς Ἱ. Μονῆς ἐν τῷ προσώπῳ τοῦ Πανοσ. Καθηγουμένου αὐτῆς κ. Κλεόπας.

Ο ΠΑΝΟΣΙΟΛΟΣ ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΗΣ Κ^{ος} ΜΑΚΑΡΙΟΣ ΜΥΡΙΑΝΘΕΥΣ

Ὁ κληρικὸς οὗτος ἀνεμῶς ἐπ' ἀδελφῆ τοῦ ἀοιδίου Ἀρχιεπισκόπου Κυρίλλου Β' ἰεροσολίτις δι' ἐξῆλθεν ἐδοκίμασεν ὡς ἐγκόμια αὐτοῦ μαθημάτων καὶ μετὰ πολλῆς ἐπιμελείας διήγαγε τὰς θεολογικὰς σπουδὰς τῶν ἐν τῇ Θεολογικῇ Σχολῇ τοῦ Ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου ἁρσιτείας εἰς τὰς

ἐπὶ διπλώματι ἐξέτασιν αὐτοῦ, κατ' ὅλον δὲ τὸ διδασκαλίας τῶν σπουδῶν τοῦ οὐδέποτε ἀπεμακρύνθη τῆς Ἐκκλησίας ἐκτελῶν καθήκοντα διακόνου καὶ τυγχάνων κἀνοχὸς τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Μουσικῆς, ὅσον ὀλίγοι κληρικοί.
Τὰς λαμπρὰς θεολογικὰς τῶν σπουδῶν ἐτελειοποίησε ἐν Ἑλλάδι ὅπου ἰκροάσατο διαπρεπῶν θεολόγων ἐκμαθὼν καὶ τὴν γαλλικὴν γλῶσσαν, εἶτα δὲ εἰς τὸ περιώνυμον Πανεπιστήμιον τῆς Ὁξφόρδης γενόμενος ἀγγλομαθῆς, ὥστε ν' ἀποβῇ εἰς τὸν μᾶλλον ἐπὶ παιδείᾳ διακρινόμενον κληρικὸν ἐν τῇ Ὁρθοδόξῳ Ἑλληνικῇ Ἐκκλησίᾳ.

Ἱστοῦς καὶ ἐμπνευσμένος τῆς Ἐκκλησίας λειτουργὸς ἐπανεβλῶν εἰς Κύπρον ἐξηκολούθησε τὴν διακονίαν ἐν αὐτῇ παρὰ τῷ ἀοιδίῳ θεῷ τῶν ὡς Μητροπολίτην Κυτίου πρώτον ἐν Αἰγύπτῳ καὶ ὡς Ἀρχιεπισκόπον ὑστερον ἐν Λευκωσίᾳ, κατ' ἴσιν διεκράτησεν ὡς μόνον ἐπὶ λειτουργικῆς οὐλομένης καὶ χριστιανικῆς ταπεινοφροσύνης ἀλλὰ καὶ ὡς ἐμβριθῆς καὶ εὐφραδῆς κηρὸς τοῦ θεοῦ λόγον, διεξήγαγε δὲ τὴν πολυάσχολον ἀπῆρσιν ἐν τῇ Ἀρχιεπισκοπῇ ὡς Γραμματεὺς, ἥτις ἀπέβλεπεν ἐπινοώμενα δι' αὐτῶν, διαφωτιστικὰ διηγεῖσθαι πρὸς τὸν θεῖον αὐτοῦ περὶ πολλὰ καὶ ὑπομνήματα μετὰ χριστιανικῆς ὀλομένης τὴν τραχίαν καὶ ὑπὸ τοῦ γήραος τραχύτεραν ὀσημέριαν καὶ μὴ μόνον ὑποβόσκον ἀποβῶσαν ἀσμεροφάναν τὸν θεῖον αὐτοῦ. Ἀποκαμῶν ἐν τῇ ἐκείνῃ ἀνοχῶς πᾶσαν διόρθωσιν ἀπῆλθεν ἐν Κεῖρον προσληφθεὶς εἰς τὴν Ἐκκλησίαν Ἀλεξανδροῦς ὑπὸ τοῦ γεραροῦ καὶ φιλοπόνητον Πατριάρχου κ. Φωτίου, οἷτις ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ τὸν συνήγαγε πολλοὺς τῶν Ἑλλήνων Ὁρθοδόξων κληρῶν λογίους.

Ὅτε ἐξεργάσῃ ὁ Βαλκανικὸς πόλεμος, ὁ ἐνθουσιώδης Ἀρχιμανδρίτης Μακάριος ἀπῆλθεν εἰς Ἀθήνας, καὶ κατετάχθη εἰς τὴν Ἐκκλησίαν στρατῶν, τὴν ἐν αὐτῷ δὲ ὄρατον ἀπῆρσιν τῶν περιεγραπῶν ἀπὸ Πιζανίου πολεμικῆς ἀνταποκρίσεως τῆς ἀπικτῆς Πατρίδος καὶ τὴν ἐκείθεν ἐκείνην ἀνεπινοώμενα ἐν καιρῷ ἐν τῷ Κυπρ. Φύλακι.

Ἐπῆρσεν ἐν τοῖς προμάχοις μετ' ἀδαιρέτων ἐνθουσιωσῶν καὶ ἀριστῶν κόσμον τῶν λαμπρῶν ὑποσημειωτῶν τῶν φέρει τὰ δύο μετὰ τῶν δύο πολέμων καὶ ἐπὶ τούτοις τὸ παράσημον τοῦ Σωτήρος τοῦ Στανῶ, κατετάχθη δὲ ἐπὶ τοῦ δεδοξαμένου Ἀβέρωφ ὡς Ἀρχιμανδρίτης καὶ ἱεροκήρυξ τοῦ Ἑλληνικοῦ Στόλου νοσταλγῶν πάντοτε τὴν Κυπριακὴν Ἐκκλησίαν καὶ τὴν Κύπρον, εἰς ἣν ἐκ νεότητος εἶχε ἀφιέρσει ἐαυτῶν,

Ἡσθάνθη ἐν τῇ κατεπίσταν τὴν ἀνάγκην τῶν ἀπῆρσιν τῶν ἐν τῇ Ἀρχιεπισκοπῇ ὁ ἀοιδίος Ἀρχιεπίσκοπος καὶ ὁ εἰς τὴν Κυπριακὴν Ἐκκλησίαν ἀφωσιμένος εὐρημαθῆς καὶ ἐνθουσιώδης Ἀρχιμανδρίτης τοῦ Ἑλληνικοῦ Στόλου ἔσπευσε προφρόνως εἰς τὴν ἐπιτακτικὴν πρόσκλησιν αὐτῆς.

Τὸ ἔσπευσε κοινὴ τῆς προτενοῦσης συνέθεσιν ἄρθρον ὅπου ἱεροεργετῆς ὁ Ἀρχιμανδρίτης Μακάριος, οὐδανὸς ἢ ἱεροεργετῆς εἰς τὴν μουσικὴν μόρφωσιν καὶ τὴν μεταλλικὴν τῶν φωνῶν, τὴν ἱεροπρέπειαν τῆς παραστάσεως τῶν καὶ τὸ ὁμοῦν καὶ ἐμβριθῆς κηρυγματῶν κατενόησε καὶ κατενόησε τὸ κατὰ πνεῦμα πάντοτε ἐπὶ τῇ παρουσίᾳ τοῦ ἐκκλησιασμοῦ.

Ταῦτα πάντα καὶ τῆς προτενοῦσης καὶ τῶν γειτονικῶν πόλεων Λάρνακος καὶ Βαρωσίων καὶ πολλὰ ἄλλα τῆς Νήσου τὸ Ὁρθόδοξον Ἑλληνικὸν Κοινὸν καὶ ἐγγύως καὶ ἐξέτιμος καὶ διείδεν ἐν τῷ προσώπῳ αὐτοῦ τὸν ἐνδοξοῦμενον Ἱεράρχην.

Ἡ Μητρόπολις Κυτίου, ἥς ἐγένετο ὑπότροπος καὶ ἀμφοτέρω αἱ πόλεις Λάρναξ καὶ Σάλα, καὶ ἡ Λεμεσὸς μετ' ἀπάσης τῆς Ἐπισκοπικῆς ταύτης περιφερείας ἐν ἀσμεροφάνῃ ἤξισον ὅπως ὁ Μακάριος προχειρισθῆ εἰς Μητροπολίτην μετὰ τὴν ἐκλογὴν τοῦ θεοῦ τοῦ ὡς Ἀρχιεπισκόπου.

Χάριν ὅμως τῆς τότε γενικῆς διαλλαγῆς ὁ Μακάριος παρεμερίσθη καὶ τὴν ὄψιν ταύτην ὑπέμεινε μετὰ χριστιανικῆς μετριοπαθείας, ἄλλως δὲ ἦν ἡ Μητροπολιτικὴ ἀπὸ ὀκταετίας ἡδὴ.

Τὸ Κοινὸν ἐν τῷ συνόλω αὐτοῦ λαμβανόμενον εἶνε πάντοτε ὁ δικαιοῦς καὶ εὐδύτητος κριτῆς τῶν προσώπων καὶ τῶν περιστάσεων, καὶ ἅμα τῆ προσφάτῳ γρηγοῦσιν τοῦ Ἀρχιεπισκοπικοῦ Ἐθνικοῦ ὀλομένην δι' ἅσα δικαιοσύνην καὶ τὸ ὄψιν τῶν ἀμφοτέρων τῆς Κυπρ. Ἐκκλησίας ἐπιβάλλει ὅπως ἀποκατασταθῇ οὗτος τῆ γνώμη καὶ ψήφῳ κλήρου καὶ λαοῦ εἰς τὸν Ἀρχιεπισκοπικὸν Ἐθρονόν, καὶ διὰ τοῦτο ἡ κοινὴ γνώμη εὐδύτητα ἀπὸ τὴν Νῆσον εἰς κερηρυγμένη ὑπὸ τῆς ὀποψηφίτητος τοῦ Πανοσ. Ἀρχιμανδρίτου κ. Μακαρίου.

Η ΟΡΘΗ ΑΝΤΙΛΗΨΙΣ ΤΟΥ ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΚΟΙΝΟΥ

Τὸ Ὁρθόδοξον Ἑλληνικὸν Κοινὸν τῆς Κύπρου πρὸς τοὺς δύο νέους μεροφωμένους οὐδενὸς ὑστερον Κυπρίους κληρικούς ἀπὸν ἅμα τῆ γρηγοῦσιν τοῦ Ἀρχιεπισκοπικοῦ Ἐθνικοῦ, δὲν ἐνεπέειν ὑπὸ πνεύματος τοπικισμοῦ ἀλλ' ὡς πνευματικὸς δικαιοσύνης καὶ

ὀρθοφροσύνης, διότι ἐγγύως ἡδὴ καὶ ἐξετίμησεν αὐτοὺς ἐπὶ χρόνον ἰκανόν καὶ κατενόησεν δι' ὡς ἄρχοντες ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ τῆς Κύπρου θὰ γένοινται ἀληθεῖς ποιμένες καὶ πατέρες πνευματικοί, σάκης ἐκ τῶν σαρκῶν καὶ ὄψιν ἐκ τῶν ὄψιν αὐτοῦ ὑπάρχοντες. Αὐτοὶ ἐν ταῖς ἀνυξίας τῶν θὰ γένοινται παρήγοροι ἀγγελοὶ καὶ ἐν ταῖς ἐνδύχαις οἱ ἀγαθοὶ καὶ χριστιανικοὶ σύμβουλοι καὶ ὀδοῦροι. Αὐτοὶ οἱ ποιμένες, αὐτοὶ οἱ διδάσκαλοι, αὐτοὶ οἱ σύμβουλοι, αὐτοὶ οἱ ὀδοῦροι τοῦ κλήρου καὶ τοῦ λαοῦ, αὐτοὶ οἱ φρονεῖν τῶν συμπερόντων τοῦ κλήρου καὶ τοῦ λαοῦ, αὐτοὶ οἱ σηματοφῶρες τῶν ὑψίστων ἰδεῶν αὐτοῦ.

Ἡ κοινὴ γνώμη τούτους προβάλλουσα ἀμφοτέρους ὡς ὀποψηφίους διὰ τὸν ἔνα Ἀρχιεπισκοπικὸν Ἐθρονόν οὐτε δίσταται οὐτε διχονοεῖ, καὶ ἐφῶσον ἡ ὀποψηφίτης περιορίζεται ἐν τῷ προσημειωτῶν δύο τούτων κληρικῶν οὐδὲς ὑπάρχει φόβος ἐξεργεσεως κομματικῶν παθῶν, διότι ἀμφοτέρω ἔστησαν μακρὰν τῶν κομματικῶν διενέξεων καὶ ἀμφοτέρω ἀσμεροφάνῃ προσωπικῆς καὶ ἐκκλησιαστικῆς ἀρετῆς ἐξίσου ἐκτιμώμενας ἐκατέρωθεν.

Πεποιθήμεν διὰ τοῦτο διὰ τῆς συνελεύσεως τῶν Ἑλλήνων βουλευτῶν καὶ δημάρχων ἢ ἐκκλησίας θὰ εἰσακουσθῇ καὶ ἡ πλήρωσις τοῦ Ἀρχιεπισκοπικοῦ Ἐθνικοῦ θὰ συντελεσθῇ ἐν τῷ προσημειωτῶν καιρῷ καὶ ἐν γενικῇ γαλήνῃ καὶ χαρῇ, ἐν μὴ προβάλλωσι σπᾶνδαλα καὶ ζήλια ἀλλοθεν ποθεν, κατ' ὅν ὁ κληρὸς καὶ ὁ λαὸς θὰ ἀντεπεξέλθωσιν ἡνωμένοι.

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΙ ΠΟΛΙΤΙΚΟΙ ΣΤΟΧΑΣΜΟΙ

Ἐπὶ τὴν ἀγαθὴν ἐπιγεφυρῆν ἰδμεοῖς εὐθὴ ἀναγγελλόμενος μετῆς τοῦ κ. Ι. Σ. Ἀραγῶν ἐν τῇ Πολιτικῇ Ἐπιθεωρήσει νέου πολιτικοῦ ἀνδρός εὐστάτου πολιτικοῦ μέλους, καὶ τῆς μελέτης ταύτης ἀναδοκιμασόμενος ὡς τὸ προσημειωτῶν καὶ τῶν ἀπῆρσιν διὰ τὴν γενναίωσιν καὶ φιλικὴν ἀξίαν αὐτῶν διὰ τὰ κατ' ἡμᾶς.

Τὸ πολιτικὸν βέβαιον δὲν εἶνε θεωρεῖται, ὅτι φιλοσοφικῆ ὅτι ἐπιστημονικῆ. Ἐἶνε τέχνη, ἥτις πρέπει νὰ παρακολουθῆσθαι τὴν ἀδίκων κληρῶν τῆς ἐμαδίκης ζωῆς, καὶ τῶν συμπερόντων αὐτῆς, τὴν διηγεῖσθαι μεταμορφωμένην πλῆξιν, τὸ αἰόνιον γίνεσθαι. Χρεῖζεται μὲν ἐπιστημονικὴν πρεσβευσίην καὶ παρατήρησιν ἢ πολιτικῆ, ἀλλ' ἐπιστήμη δὲν εἶνε.

Τὰ πολιτικὰ προγράμματα συνεπῶς θὰ ἴσαν περὶ τὰς ἐν ἡσῶν μόνον θεωρητικῶς λογικά, ἐὰν δὲν ἐλάβανον δι' ὅψιν τὴν γῆρας πραγματικότητας, καὶ ἐὰν εἶχον τὴν ἀξίωσιν νὰ παραμείνωσιν αἰώνια καὶ ἀναλλοίωτα, πετρωμένα καὶ ἀποκρυσταλλωμένα καὶ νὰ ἐξαγλαῖον ὅλας τὰς δυνατὰς προβλέψεις.

Τὰ πολιτικὰ προγράμματα γίνον-

ται διά να αντιμετωπίσουν ανάγκες και συνθήκες ώριμης εποχής, η μάλλον είναι άπαισιμα και αντανακλαστικά ώριμης εποχής και ώριμης χώρας. Εξορίζονται δηλαδή τεταμένα εν τέλει και χρόνι, απείρω μεταμορφώσιμα, όχι απόλυτα, οδ' ισχύοντα εις αιώνα τὸν ἄπαντα.

Εν τούτοις ἡ ἀρετήρια ἐνός πολιτικοῦ προγράμματος εἶνε σταθερά, ἀπορρέει ἀπὸ τὴν ἰδιοσυγκρασίαν ἐκείνων ποῦ τὸ συλλαμβάνουν, καὶ ἡ ἰδιοσυγκρασία τὸν αὐτὸν εἶναι σταθερὰ καὶ μόνιμος. Αὐτὴ κυβερνᾷ τὸν νοῦν καὶ κατευθύνει τὴν προσοχὴν τοῦ πολιτικοῦ.

Περισσότερον ἐπομένως σημασίαν ἀπὸ τὰ προγράμματα ἔχει ἡ ψυχικὴ διάθεσις καὶ σύστασις τῶν προσώπων ποῦ πολιτεύονται καὶ εὐθεδύνουν ἕνα κόμμα. Περισσότερες ἐγγυήσεις, παραδείγματα χάριν, εἰμπορεῖ νὰ δώσῃ εἰς τὸν λαὸν ἡ φιλελευθέρω ῥοπή τῶν πολιτικῶν ἀνδρῶν, παρὰ τὸ περιεχόμενον τοῦ προγράμματος τῶν, ἢ ὁ τίτλος τοῦ κόμματος.

Εἰς χώρας μὴ τελείως ἐξειλιγμένως οἰκονομικῶς, ὡς εἶναι ἡ Ἑλλάς, τὰ κόμματα καὶ τὰ πολιτικὰ τῶν προγράμματα διαλέγονται συνήθως ἕνα τίτλον εἰτε ἀπλῶς διὰ νὰ προσεγγίσῃ ἐντύπωσιν εἰς τοὺς πολλοὺς, εἰτε διὰ νὰ ἀντιπέθετα—ἐνομαστικῶς μόνον ἐννοεῖται—εἰς τὸν τίτλον τοῦ ἀντιπάλου κόμματος.

Εἰς τὴν Ἑλλάδα τὰ προγράμματα εἶναι ἀντιγραφὴ τῶν ἑλλοῦ καταστράνωνται δὲ συνήθως εἰς παραμυθίας ἐκλογῶν διὰ τὰ θεοδόν ἀμέσως μετὰ τὰς ἐκλογὰς κατὰ μέρος. Εἶναι ἕνα εἶδος ἐκλογικῶ ἐθίμου. Τελευταίως ἤρχισεν νὰ γίνετα ἀντιγραφὴ μερικῶν κεφαλαίων καὶ ἀπὸ πολιτικὰ προγράμματα κομμάτων τῆς ἀλλοδαπῆς, χωρὶς νὰ ἀνταποκρίνεται τὸ περιεχόμενον τῶν πρὸς πραγματικὰς ἀνάγκες τῆς Ἑλλάδος.

Ὅπως ὁποῖτε, τὸ πολιτικὸν πρόγραμμα δὲν εἶναι ἄλλο ἢ ἡ καταγραφὴ τῶν σημείων ἐκείνων ἐπὶ τῶν ὁποίων ἐννοεῖ ὁ πολιτικὸς νὰ συγκεντρώσῃ κυρίως τὴν προσοχὴν του καὶ νὰ κατευθύνῃ τὴν ἐνέργειαν τοῦ τῶν σημείων ἐπ' ὧν ἐπιφέρει ὁλοκληρῶν τὸ φῶς ἵνα δειχθῇ ὅτι αὐτὰ, ὡς θεμελιώδη ἢ ὡς δεδμενα τῆς ἀμέσου προνοίας του, δὲ ἀποτελεσοῦν τὴν βάση τῆς ἐνεργείας του.

Ὡς ἀρετήριαν λαμβάνω τὴν ἐννοίαν τῆς Ἑλληνικῆς φυλῆς, εἰς αὐτῆς δὲ συνῆς πολιτικὸν πρόγραμμα διὰ τὸ Ἑλληνικὸν κράτος. Διότι ὑπάρχει τὸ ἔλλλημα: ἢ θὰ κἀμῃ τὸ Ἑλληνικὸν βασιλικὸν πολιτικὴν καθάρως κρατικὴν, ἢ ἐπεὶ θὰ ἀδιαφορήσῃ διὰ τὴν πολιτικὴν ἀποκατάστασιν τῶν ἐξω τῶν συνόρων τοῦ Ἑλληνικοῦ, ἢ θὰ κἀμῃ πολιτικὴν πρωτίστως φυλετικὴν καὶ δευτερευόντως κρατικὴν. Εἰμεθα ὑποχρεωμένοι νὰ ἀκολουθήσωμεν τὸ δεύτερον, διότι τὰ γεωγραφικὰ ὁμόρα τῶν κρατῶν δὲν συμπέτουν ἀκόμῃ μετὰ τὰ γεωγραφικὰ ὁμόρα τῆς φυλῆς, ὡς συμβαίνει εἰς ἄλλα ἔθνη συμπληρώσαντα ἡδὴ τὴν πολιτικὴν τὴν ἀποκατάστασιν.

Ἐπομένως, διὰ νὰ καταστρωθῇ πολιτικὸν πρόγραμμα εἰς κράτος μὲ ὑποχρεώσις, ἢ τάσις, ἢ προσιμῶν ὡς τῆς Ἑλλάδος, πρέπει ἀναγκαστικῶς νὰ βασίλειται εἰς τὴν φυλετικὴν πολιτικὴν, τὰ δὲ λοιπὰ νὰ συναρμοθοῦν πρὸς αὐτὴν κατὰ φυσικὴν ἀναγκαιότητα καὶ ἐσωτερικὴν βελτιὰν πειθαρχίαν. Διότι καὶ τὸ οἰκονομικὸν ζήτημα, καὶ τὸ σχετικὸν τὸν πρόγραμμα, κατὰ μέγα μέρος θὰ ἐξαρτηθῇ ἀπὸ τὸ ἔσωτερικὸν ζήτημα. Καὶ ὡς τῶς, ἀναλόγως, καὶ οἱ ἄλλοι κλάδοι τῆς διοικήσεως καὶ τὰ κοινωνικὰ ἔργα, ὅσα ἐξαρτῶνται ἀπὸ τὸ κράτος ἢ ἀπαιτοῦν δημόσια ἐξόδα, θὰ λάβουν τὴν ἐντασιν καὶ τὴν ἐκτασιν ποῦ θὰ τοὺς ἐπιτρέψῃ τὸ οἰκονομικὸν περιεθώριον, τὸ ἀφινόμενον μετὰ τὴν ἀφάρσιν τῶν ἀναγκαίων χρημάτων πρὸς κάλυψιν τῶν ἐξωτερικῶν καὶ στρατιωτικῶν ἐξόδων. Ἐννοεῖται εἰτε ἡ κοινωνικὴ ἀποστολὴ τοῦ κράτους μὲς, συνισταμένη εἰς τὴν αὔξησιν τῆς εὐμερείας τῶν πολιτῶν, θὰ βαίνῃ παραλλήλως πρὸς τὴν σημερινὴν κυρίαν αὐτοῦ ἀποστολήν, καὶ θὰ ἔχῃ ὡς ἀρετήριαν τὰς σχετικὰς μετὰ τὴν ἔνοιαν τῆς φυλῆς πηγὰς τῆς νεοελληνικῆς ζωῆς καὶ τὴν οἰκονομικὴν κατάστασιν τῆς κοινωνίας.

Τὸ κράτος ἔχει καὶ αὐτὸ, ὅπως κἀ-

θε ὄργανισμός, ἀλλὰ διαφορετικὰ ἀπὸ τὴν φυλὴν, συνείδησιν ἐθικὴν του. Καὶ παράγεται αὐτὴ ἡ συνείδησις ἀπὸ τὴν αἰσθησιν τῆς ἰσορροπίας τῶν κοινωνικῶν δυνάμεων, ποῦ εἶνε ἀποτελέσματα τῶν συμπερῶν τῶν μονάδων καὶ ὁμάδων μέσα εἰς μίαν κοινωνίαν. Τὸ κράτος, χεῖρὶς νὰ εἶναι ἀκριβῶς ἡ συνισταμένη τῶν δυνάμεων αὐτῶν, εἶναι ἡ ἀπέρροια τῶν καὶ ἡ συνεκτικὴ τῶν δυνάμεις, διότι τὸ κράτος, ὡς κἀθε ζωντανὸς ὄργανισμός, εἶνε συγκεντρωτικόν.

Ὡς ζωντανὸς δὲ ὄργανισμός τὸ κράτος θέλει τὴν αὐτοσυντηρησίαν του. Οἱ πολιτικοὶ τοῦ ἀνδρῆς, ποῦ μαζὶ μετὰ τὴν κυρίως δικαιοῦσαν τῆς ἐπιχειρητικῆς ἀντιπροσωπεύου τὴν κρατικὴν συνείδησιν, πρέπει νὰ ἐννοοῦν τι ἀπαιτεῖται διὰ τὴν αὐτοσυντηρησίαν τοῦ κράτους καὶ τὴν αὐτοπαρῆσιν του, εἰτε ἐν σχέσει μετὰ τὰ ἄλλα ἔθνη γύρω (συμμαχικὴ ἢ ἄλλοι συνδυασμοί) εἰτε ἐν σχέσει μετὰ τὰς ἐσωτερικὰς τῶν ἀνάγκες (ὀγῆς διοικητικῶς ὄργανισμός κ.τ.λ.)

Διαιτηνόμενα εἰτε τὸ σημερινὸν κράτος διὰ τὴν αὐτοσυντηρησίαν του, ἔχει ἀπόλυτον ἀνάγκην πρωτίστως ἰσχυρὰς φυλετικῆς συνείδησεως τῶν ἀποτελούντων αὐτὸ ἀτόμων. Ἐξ αὐτῆς πρέπει ν' ἀνέλθῃ δυνάμις, ἔχει ἕως ἀνάγκην καὶ τῆς θεραπειᾶς τῶν συμπερῶν τῆς κοινωνίας ποῦ κατοικεῖ ἐντὸς τῶν συνόρων του.

Αὐτὴ εἶναι ἀναπόδραστο ἀνάγκη ποῦ μᾶλλον ἢ σκοπὸς τοῦ σημερινοῦ κράτους. Ἀηλαδῆ 1) Πολιτικὴ ἀνεξαρτησία ἢ ἔνωσις τῆς φυλῆς—ἔχι δὲ μὴ ἰμπεριαλισμός, καὶ 2) Εὐμερεία καὶ προκοπὴ τῆς κοινωνίας καὶ τῶν ἀτόμων—ἔχι δὲ μὴ δὲ ἀκράτου καὶ ἀκρατικῶν κρατικῶν.

Ἡ πολιτικὴ ἀποκατάστασις τῆς φυλῆς εἰμπορεῖ νὰ γίνῃ ὑπὸ μορφήν ἐνός ἢ περισσοτέρων κρατῶν. Ἡ σύστασις περισσοτέρων τῶν ἐνός Ἑλληνικῶν κρατῶν εἰμπορεῖ νὰ χρησιμοποιηθῇ ὡς ἐνδιάμεσος σταθμὸς γιὰ νὰ φθάσῃ μίαν ἡμέραν ἡ φυλὴ εἰς τὸ ἕνα τῆς καὶ μέγα κράτος. Ἐξυμμερεται δὲ ἡ πολιτικὴ ἀποκατάστασις τῶν πολιτῶν τῆς φυλῆς, ὅστις εἶνε τὸ κορυφῶν τῆς ζωῆς τῆς.

Τὸ κράτος χρησιμεῖει διὰ τὴν αὐτοσυντηρησίαν τῆς φυλῆς ποῦ εἶναι ἀπείρω πολυτιμότερα ἀπὸ τὴν ἀπλὴν αὐτοσυντηρησίαν τοῦ κράτους. Διότι τὰ κράτη δὲν δημιουργοῦν τίποτε, μένον συντηροῦν καὶ ὑποβοηθοῦν, τὰ ἔθνη ἕως δημιουργοῦν πολιτισμοῦ. Ἐπειδὴ ἡ Ἑλληνικὴ φυλὴ δὲν εἶνε κατακτητικὴ οὔτε ἀπολυτῶς στρατιωτικὴ—στρατιωτικῶς προσπαθεῖται καταβλεπὴ ἐκάστοτε τῶς μόνον ὅσοι ἀραῶν διὰ τὴν αὐτοσυντηρησίαν τῆς καὶ τὴν πολιτικὴν τῆς ἀποκατάστασιν—δὲν δύναται ἰσχυρῶς ἢ δὲν ἔχει ἀνάγκην νὰ ἐπικρατήσῃ ποσοτικῶς εἰς τὸν κόσμον, πρέπει νὰ ἀναδειχθῇ ποιοτικῶς. Ποιοτικῶς δὲ ἀναδεικνύεται ἕνα ἔθνος μετὰ τὸν πολιτισμὸν του. Ἐχει καὶ ἱστορικῶς καὶ δυναμικῶς ἰδιότητα τῆς πολιτισμῶν ἢ Ἑλλην. φυλῆ, μᾶλλον ἀνατολικῶν ἢ δυτικῶν—πάντως ὁ μὴ ἀνεξάρτητον ἀμφοτέρων, καὶ αὐτὸν τὸν πολιτισμὸν πρέπει νὰ ἐπληροῦν ἢ νὰ δημιουργηθῶν καταλλήλως συνδύχαι διὰ νὰ τὸν φανερώσῃ πλήρως.

Αὐτὴν τὴν τάσιν πρέπει ἔ σημερινῶς πολιτικῶς νὰ ἀποκαλύψῃ εἰς τὸ ἔθνος διὰ τῆς πολιτικῆς του, ὅσον ἐκ τῆς πολιτικῆς ἐν γένει ἐξαρτάται τοῦτο.

Ἡ πολιτικὴ ἀνεξαρτησία ἢ ἔνωσις τῆς φυλῆς, μετὰ ἢ ἀνευ τῆς ἐνδιάμεσων σταθίων, ἡμιαυτονομίαν ἢ αὐτονομίαν κρατῶν, ἐπιβάλλει τὴν ἰσχυρὰν προδιαιγεγυμμένον σχεδίου ἐξωτερικῆς πολιτικῆς, μετὰ τὸν σκοπὸν αὐτῶν ἀκριβῶς ἡτοῖ τὴν πολιτικὴν ἔνοιαν τῆς φυλῆς (ἢ καὶ ἰμπεριαλιστικὰ σχέδια) καὶ μετὰ ὄργανα καὶ μέσα, 1) τὴν διατήρησιν στρατοῦ καὶ στόλου—στρατιωτικὴ πολιτικὴ τοῦ κράτους κατὰ τὰς ὑποδείξεις τῶν ἄριστων εἰδικῶν εἰς τὰ τεχνικὰ ζήτήματα 2) Χορῆμα—οἰκονομικὴ πολιτικὴ τοῦ κράτους.

3) Ὅργανισμὸν τοῦ Ἑλληνισμοῦ, οἰκονομικὴν καὶ κοινωνικῆς. Τὸ σχέδιον τῆς ἐξωτερικῆς πολιτικῆς δὲν διακρίνῃ τὰ ἀπώτερὰ σκοπούμενα ἀπὸ τὰ ἀμεσώτερα, θὰ προδιαγράφῃ τὰς ὀργανώσεις, οἵτινες διὰ νὰ φθάσωμεν εἰς ἀποτελέσματα, θὰ χρει-

ζωνται μικροχρόνιον, ἐπίμονον καὶ συστηματικὴν ἐργασίαν, κατὰ τὰ προϋποθέτῃ καὶ νομοθετήματα, ἀλλὰ καὶ θέλησιν πρὸς καταρτισμὸν ἐπιχερῶς ἐξωτερικῆς, ἀξίας τοῦ ὀνόματος.

Ὡς πρὸς τοὺς συνδυασμοὺς μετὰ τὰ κράτη, ἔχοντες πάντοτε ὅπ' ὄψει ὅτι δὲν εἶνε μόνιμοι, σταθεροὶ καὶ ἀναλλοίωτοι εἰς αἰῶνα τὸν ἄπαντα, πιστεῖομεν ὅτι, ἐφόσον διαρκεῖ ὁ Ἑθνοπαϊκὸς πόλεμος καὶ διὰ πολλὴν ἀκόμῃ χρόνον κατὰν, χωρὶς νὰ εἴμεθα προκαληστικοὶ πρὸς καμίαν Μ. Δύναμιν, τοῦναντίον ἔχοντες σχέσεις ἀγαθὰς μετὰ ὅλας, συμφείρει νὰ ἐθροικώμεθα ἐγγύτερον πρὸς τὴν ὁμάδαν τῶν Δυνάμεων εἰς ἣν ἀνήκωμεν ἢ Ἀγγλίαν καὶ ἡ Γαλλίαν, οἱ ἐντούτοις δὲν πρέπει νὰ ἐπιδιώξωμεν μετ' αὐτῶν τὴν καταστροφὴν τῆς Τουρκίας ἐπεὶ δὲν βλέπωμεν αὐτὴν συντελουμένην καὶ ἀνευ ἡμῶν, οἱ συντηρητικῶν καὶ τῶν καλλιπλῶν στρατιωτικῶν καὶ πολιτικῶν συνθηκῶν δὲν ἀποκλείεται εἰς τὴν αἰῶνα τοῦ ἐθροικώμεθ ἄγῶνος νὰ μεταχωρίωμεν αὐτοῦ, ἵνα κτηθῇ ἡ Βουλγαρία καὶ λάβωμεν μέρος εἰς τὸ συνέδριον τῆς εἰρήνης διὰ ἐπειδὴ ἡ εἰρήμην ἡμῶν τῶν Δυνάμεων περιλαμβάνει καὶ κράτη, ὧν τὰ συμφέροντα συγκρούονται πρὸς τὰ ἰδικά μας, ἐπιβάλλεται νὰ ἐπιφελήθωμεν τῆς περιστάσεως τῆς συμπερῶς μας μετὰ τὴν ὁμάδαν ταύτην, ἵνα κινωσώμεν τὰς σχέσεις μας καὶ πρὸς αὐτὰ τὰ κράτη.

Βραδύτερον δυνάμειν καὶ ἐπιδιώκωμεν σύμπτραξιν μετὰ τῆς Ρουμανίας καὶ τῆς Τουρκίας διατηροῦντες καὶ τὴν μετὰ τῆς Σερβίας βαλκανικὴν καὶ συμμαχίαν. Τῆς πρὸς τὴν Τουρκίαν προσεγγίσεως θὰ τεθῇ ὡς προϋπόθεσις ἀναγκαία, ἡ ἀποκατάστασις τῶν ἐκδιωχθέντων Ἑλληνικῶν πληθυσμῶν καὶ ἡ παῖσις τῶν διωγμῶν (θέματα καὶ ἀπὸ τοῦδε διαπραγματεύσιμα). Δὲν θὰ καλιώσωμεν τὴν σύστασιν ἀβαντικῶν κρατῶν βορείως τῶν συνόρων τῆς Β. Ἡσείρου, τοῦναντίον θὰ βοηθήσωμεν εἰς τοῦτο, ἐργαζόμενοι διηνεχῶς διὰ τὴν Ἑλληνοβαλκανικὴν προοσίαν καὶ σύμπτραξιν ὑπὸ οἰονόμοις τάσιν. Θὰ συνηγορήσωμεν ὑπερτῆς αὐτονομίας τῆς Ἀρμενίας.

Ὡς γνάμων εἰς τὴν διαχείρησιν τῆς ἐξωτερικῆς πολιτικῆς, πρέπει νὰ ἔχῃ τὸ Ἑλληνικὸν κράτος τὰ συμφέροντά του εἰς τὴν Ἀνατολίαν καὶ προπύοντα εἰς τὴν τῶρα—Βουλγαρικὴν Θρακίαν καὶ τὴν Τουρκίαν, διότι ἐκεῖ ἀπομένει τὸ μεγαλύτερον μέρος ἀκέρωτων Ἑλληνισμῶν. Πρέπει νὰ ἐπιδιώκωμεν, τὸ ὀλιγοτέρον τὴν ἑξασφάλισιν εἰς αὐτῶν ὄρων ζωῆς ἀνεύου ἐν συνδυασμῶ καὶ πρὸς τὴν διατήρησιν τῆς ἐθνικῆς του ὑποστάσεως.

Μεγάλῃ ἀνάγκῃ ἐπίσης εἶναι ὁ ἐν διασπορᾷ Ἑλληνισμὸς νὰ ὀργανωθῇ κοινοτικῶς καὶ οἰκονομικῶς, ὁῦτος ὡς ὅτι ἐθνικὴ τὸν συνείδησιν καὶ ἢ συντηρητικὴν μόνον ἀπὸ ἀσθηματικῶς λόγους, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ συμπερῶντολογικῶς καὶ μάλιστα ἀπ' αὐτοῦ. Δὲν χρειάζονται μόνον σχολεῖα, ἐκκλησίαι, νοσοκομεία, κοινότητες καὶ ἐπιμελητῆρες, ἀλλὰ καὶ οἰκονομικὴ ἐξέλιξις ἀπὸ τὸ κέντρον, προπύοντα δὲ αὐτῆ. Νὰ γίνων Ἑλληνικαὶ ἐπιχειρήσεις καὶ συνεταίρισμοι μετὰ κέντρον τὴν Ἑλλάδα καὶ μετὰ τὴν ἑξωτερικὴν. Νὰ δημιουργηθῇ τακτικὴ διαπείρα διὰ τὴν προστασίαν τῶν Ἑλλήνων μεινοτήτων εἰς τὴν ἀλλοδαπίαν, συνισταμένην καὶ ὀργανωμένην, ὅπου τὸ ἀτομικὸν συμφέρον νὰ θεραπείσται. Νὰ ληφθῇ πρόνοια, ἔλαος διὰ τῶν Ἑλλήνων τῶν ἐξωτερικῶν διαδιδάσκων τὰ Ἑλληνικὰ προϊόντα εἰς τὸν τρόπον ὡστε πᾶς Ἑλλῆν εἰς τὸ ἐξωτερικὸν νὰ ἴνε οἶνεῖ πρὸς κῶρον τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔμποριου.

Νὰ ἰδρωθῶν ἔμπορικὴ ἐπιμελητῆρια μετὰ διὰ τὴν ἀνάπτυξιν τῶν ἐμπορικῶν ἀναλλαγῶν μετὰ τὸν ἕνωσιν κρατῶν καὶ Ἑλλάδος.

Α. ΚΥΡΙΑΚΙΔΟΥ ΔΙΚΗΓΟΡΟΥ

ΕΛΛΗΝΙΚΑΙ ΠΑΡΟΙΜΙΑΙ

Εἰς κορυφῶν καὶ ἠλοκαίως τεταπυμένον ἐνδομισίον δὲ τευχος ἐξεδόθη ἀπάνθισμα τῶν κειμένων Ἑλληνικῶν παροιμιῶν κατὰ τὰς ἐπιγραφικὰς τῆς λέξεως τῆς κριτικῆς ἐπιγραφῆς ἑκάστη ἐννοεῖται ὡς ἀπόκοπον τῆς προσηγορικῆς λαμπρῆς ἐργασίας του καὶ τῶν Ἀγγλικῶν ἰδιοτισμῶν καὶ φράσεων, χρησιμοποιεῖται εἰς πάντα Ἑλλῆν ἢ ἕνωσιν θέλοντα νὰ γνωρίσῃ τὴν δημοσίαν τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ. Τιμῆται οὐκ εἰσίνου.

Ἡ ΜΕΓΑΛΗ ΠΑΥΜΑΧΙΑ ΠΑΡΑ ΤΗΝ ΔΑΝΙΑΝ ΤΟ ΠΛΗΡΕΣ ΚΕΙΜΕΝΟΝ ΤΗΣ ΕΞΟΡΗΣΕΩΣ ΤΟΥ ΚΑΤΑΡΧΟΥ ΣΤΟΛΟΥ

Ἐκ τῶν «Τάξις» (Συνέχεις).

Ο ΕΧΘΡΟΣ ΤΙΜΩΡΟΥΜΕΝΟΣ ΑΥΣΤΗΡΩΣ

Ἡ κατάστασις τοῦ καιροῦ πόρα γένετο δυσμενῆς, τῶν σκαφῶν μᾶς ἐν περιγρήματι προβαλλομένων ἐπὶ διανογῆς ὄφεικτος πρὸς δυσμὰς, ἐν τῷ ἐχθρῷ ἀσκήρῃ κατὰ τὸ πλεῖστον μέρος ἡμωροῦθησαν ὑπὸ τῆς ὀμίχλης, ἐκ διαλειμμάτων μόνον διακρινόμενα σαφῶς. Ἡ κατάστασις αὐτὴ διήρκεσε μέρησιν περιεκάμψαμεν τὴν ἐμπροσθοφυλακὴν τοῦ περὶ τὴν 6 μ.μ. Μεταξὺ τῆς ὄης καὶ τῆς ὄης μ. μ. ἡ ἐνέργεια ἐξερκοῦθη πρὸς τὴν βορρᾶν αὐστηρῶν τμηρῶν, καὶ ἐν τῶν κιναιδρομικῶν τῶν γραμμῆς ἐγκατέλειπε τὴν γραμμὴν ἐν πολὺ κακῇ καταστάσει.

Τοῦτο περιήλθεν εἰς τὴν προσωπικὴν παρατήρησίν μου καὶ ἐπεβεβαίωθη ὑπὸ τῆς Βασιλικῆς Πριγκιπισσίας (Princess Royal) καὶ τοῦ «Τίγρις» (Tiger). Καὶ ἄλλα ἐχθρικά σκάφη εἶδον ὡσαύτως σημεῖα αἰετοῦσις βλάβης. Τῆ 5. 5' μ.μ. τὸ «Ὀνολὼ» καὶ τὸ «Μόρσεου» εἶναι ἐκὼν ἐκὼν μετὰ τῆς μοίρας καταδρομικῶν γραμμῆς ἔλαβον θέσιν δεξιᾷ τοῦ «Λέοντος». Τῆ 5. 10' μ. μ. τὸ «Μόρσεου», ἐδωροκόμενον 2 σημεῖα πρὸ τοῦ ρυοῦ

τοῦ ἡγούμενου ἐχθρικοῦ σκάφους ἔβηλε μίαν τορπίλλην κατὰ πλοίου τῆς γραμμῆς του. Μετὰ τὴν λεπτὰ παρενέησιν κτύπημα διὰ τορπίλλης ἐξ οὗ ἐβλήθη ὅτι ἦτο τὸ ἴκρον σκάφος τῆς γραμμῆς. Τὸ «Μόρσεου» τότε ἐπέλευσε μετὰ τὴν γραμμῶν, ἵνα καθαρῶς τὴν περιόχῃ τὸν καιρὸν καὶ ἠνάσθῃ μετὰ τοῦ «Τοῦμπιον». Εἰς ἐπιβεβαίωσιν τούτων, ὁ «Ἀρφοβος» (Fearless) ἀναφέρει ὅτι εἶδε μέγα ἐχθρικὸν σκάφος, σοβαρῶς ἐν περὶ τῆ 5. 10' μ.μ. καὶ μακρὸν ἴσπερον διαμετρήσεως νέφος καιροῦ καὶ ἀέριου.

Τῆ 5. 30' μ. μ. ὁ πλοῖος ἡμῶν ἦτο Β. Β. Α. καὶ ἡ ὑπολογισμένη θέσις τοῦ στόλου γραμμῆς Β. 16 Α. καὶ οὗτοι ἐπόμενον βορρανοτοικῶς, ἡτρονύτες τὴν ἀπόστασιν βολῆς τοῦ ἐχθροῦ εἰς 14,000 ἄρδας. Ἐπλεον οἷτος βαθμιαίως πρὸς ἀνατολὰς, δεχόμενος αὐστηρῶν τμηρῶν εἰς κεφαλῆς τῆς γραμμῆς του, καὶ πειθῶνως ἐνεργῶν ἐπὶ τῆ πληροφορικῇ ληψέσει παρὰ τῶν ἐλαφρῶν καταδρομικῶν, αἵνα ἐθεάθησαν συμπλεκόμενα πρὸς τὴν τρίτην Μοῖραν καταδρομικῶν γραμμῆς. Πιθανῶς κινήσαν ὡσαύτως καὶ Ζεπέλιιν.

Τῆ 5. 50' μ. μ. Βρετανικὰ καταδρομικὰ ἐθεάθησαν ἀριστερᾷ (port bow) καὶ τῆ 5. 56' μ. μ. τὰ ἡγούμενα θωρηκτὰ τοῦ στόλου γραμμῆς, πλεοντα 5 μίλια βορείως. Μετὰ τὸν δὲν διεθύνοντο πρὸς ἀνατολὰς καὶ ἐπρόχρησαν μετὰ τῆς μεγίστης ταχύτητος. Τοῦτο περιέσπετε τὴν ἀπόστασιν ἀπὸ τοῦ ἐχθροῦ εἰς 12,000 ἄρδας. Εἶχον ἀγγεῖλαι πρὸς ὄμιας ὅτι τὸ ἐχθρὸν καταδρομικὸν γραμμῆς διητηνύθησαν βορρανοτοικῶς. Κατὰ τὸν χρόνον τούτων τρία μόνον ἐχθρικά καταδρομικὰ γραμμῆς ἦσαν ὄρατα, ἐκ τῶν συνέγχευ ἀκολουθούμενα ὑπὸ θωρηκτῶν τοῦ τύπου «Καίνις».

ΤΟ «ΟΝΟΛΩ» ΚΑΙ ΤΟ «ΤΗΦΕΝΤΕΡ»

Περὶ τῆ 6. 5' μ. μ. ὅτε τὸ «Ὀνολὼ», εἰςβόκετο εἰς τὴν συμπλεκόμενην πρῶσαν τοῦ «Λέοντος», ἐθεάθη ἐχθρὸν ἐλαφρὸν καταδρομικὸν εἰς ἀπόστασιν 6,000 ἄρδων ἀπ' ἡμῶν πρῶσιμον προφάνας νὰ ἐπιτρέψῃ διὰ τορπίλλας.

Τὸ «Ὀνολὼ» ἐληλοῖσας καὶ συνεπλάγη πρὸς αὐτὸ, βάλων 58 σφαιράς ἐξ ἀποστάσεως 4,000—5,000 ἄρδων ὁμοίως ἐν δέκαθρόντινα κτυπήματων. Τὸ «Ὀνολὼ» ἐπειτα ἐληλοῖσας τὰ ἐχθρικά καταδρομικὰ γραμμῆς, καὶ ἐδόθησαν διαταγαὶ ὅπως εἰσφῶσι πρῶσαι αἱ τορπίλλαι. Κατὰ τὴν στιγμὴν ἐκείνην πρῶσβλήθη κατὰ τὸ μέσον ὑπὸ μεγάλῃς ἰσχύος, ὡστε μόνον μία τορπίλλη ἐβλήθη πρῶσβῶν ὅτι ἐβλήθησαν πρῶσαι αἱ τορπίλλαι τῶν 6 Κυβερ-

νήτης ἤσπετο ὑποχωρῶν βορρῶς. Πληροφορικῶς ὅμως εἰ εἴθε ἀκόμῃ τρεῖς τορπίλλαι, ἐληλοῖσας πρὸς τὸ ἐλαφρὸν καταδρομικὸν πρὸς ὁ πρῶσιμον συνεπλάγη καὶ ἐτορπίλλισεν αὐτὸ. Ἐφάνη τότε ὁ στόλος γραμμῆς τοῦ ἐχθροῦ, καὶ αἱ ὑποκαπόμενα τορπίλλαι ἐβλήθησαν κατ' αὐτοῦ καὶ πρῶσαι νὰ διεπύρασεν τὴν ἐχθρὴν ὀμίχλην ἐπειτα βολῆ ἔλασε τὸ «Ὀνολὼ» νὰ σταματήσῃ.

Τῆ 7. 15' μ. μ. τὸ «Τηφέντερ», οἷτινος ἡ ταχύτης εἶχε περιορισθῇ εἰς 10 κόμβους, πλεον πρὸς τὴν μὴ συμπλεκόμενα πλεον τῶν καταδρομικῶν γραμμῆς, ὑπὸ ὀβίδος, ἦτις εἶχε βλάβην τὸν πρῶσιμον λέμβῶν του, ἐληλοῖσας τὸ «Ὀνολὼ» καὶ τὸ ἐρρομυόληκος. Ἐπιπικον πρῆξις αὐτῶν ὀβίδος κατὰ τὴν ἐπιχειρησιν ταύτην, ἦτις, ὅμως συνετέλεσθη ἐπιτυχῶς. Διακοκύντος τοῦ σφροδῶν καιροῦ τῆς ἐπλεθούσης νυκτὸς ἡ ρυμοῦλησις δις διεκδήθη καὶ δις ἀποκατεστάθη. Ἀμφοτέρω ἡγούοντο ὁμοῦ μέχρι τῆς 1 μ. μ. τῆς 1ης Ἰουνίου, ὅτε τὸ «Ὀνολὼ» ἐρρομυόλησθη.

Θεωρῶ τὰς πράξεις τῶν δύο τούτων ἀντιροπλικῶν γενναίως εἰς τὸ ἔσπερον, καὶ συνιστῶ τὸν ὑποπλοίαρχον J. B. Torrey, τοῦ «Ὀνολὼ» καὶ τὸν ὑποπλοίαρχον Σ. P. Pålmer τοῦ «Τηφέντερ» εἰς ἰδιαίτερον δίκαιον. Τὸ «Ὀνολὼ», ἦτο πιθανῶς τὸ ἀναφερόμεν ὑπὸ τοῦ ὑπναυαρχοῦ Λιουκίνοῦ τῆς 3ης Μοῖρας ἐλαφρῶν Καταδρομικῶν ὡς εἴρη:

Ἐνταῦθα ὀφείλω νὰ φέρω εἰς γνώσιν ὑμῶν τὴν ὄρασιν ἐνός ἀντιροπλικῶν (ἀγνώστου ὀνόματος) τοῦ ὁποῖον παρεπλεόσπεσαν ἐν κακῇ καταστάσει ἀμέσως μετὰ τὴν 6 μ. μ. Ἡδύνατο προφάνας ν' ἀγωνισθῇ πάλιν ἐμπρὸς, καὶ κτηνυθῆναι πρὸς τὸ «Δέρφλιγγερ» ἵνα ἐπιτρέψῃ κατ' αὐτοῦ.

ΕΦΩΣΤΟΣ ΤΟΥ ΘΩΡΗΚΤΟΥ ΣΤΟΛΟΥ ΜΕΓΑΛΗ ΑΝΙΣΤΟΧΙΑ ΚΑΤΑ ΤΟΥ ΓΕΣΤΕΡ

—Αἱ ἐπιχειρήσεις τοῦ θωρηκτοῦ στόλου καὶ τῆς Μοῖρας τῶν ἐκαταδρομικῶν γραμμῆς.

Ἐπὶ τῆ ληψέσει πληροφορικῆς ὅτι ὁ ἐχθρὸς ἐθεάθη, ὁ Βρετανικὸς θωρηκτὸς στόλος, μετὰ τῆς συνοδουσίως αὐτῶν δυνάμεως καταδρομικῶν καὶ ἀντιροπλικῶν,

